BIBLIOTECA ASOCIAȚIUNII SIBIIU

Anul al 56-lea
12 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 338 Sâmbătă 9 Decembrie 1939
12 Pagini
P IIII

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

ABONAMENTE IN ȚARĂ pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei
UNIV.-SPORT 500 lei

DIRECTOR ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

JUSTIȚIA
FUNDAMENTUM REGNORUM

In cursul fraudelor constatate la diferite servicii publice s'a descoperit lipsa sumei de zece milioane la vama Craiova. Au fost puși sub urmărire câțiva funcționari, inclusiv șeful ei. Instrucțiunea s'a extins însă și contra unui inspector general, bănuit că ar fi acoperit în chip interesat manoperele celorlalți. S'a procedat chiar la arestarea lui. Când însă a venit dosarul la Camera de acuzare, ea a găsit că nu existau împotriva inspectorului general indiciile indispensabile spre a fi trimes cineva în judecată, și l-a scos din cauză. Recursul parchetului local contra acelei decizii a fost respins de Inalta Curte de casație, care a confirmat astfel modul de a vedea al instanței superioare de instrucție.

Din dările de seamă despre cauzele judecătorești opinia publică află din când în când că și alți membri ai societății trec prin filiera punerei sub urmărire și a arestării, iar în cele din urmă intervine clasarea sau achitarea. Și ea se întreabă, cu drept cuvânt, dacă nu este nevoie de o examinare mai adâncă a presupunerilor de vinovăție când se deschide acțiunea publică și mai ales de o cumpănire cât mai serioasă a necesității prevenției și a efectelor sale ireparabile.

Pentru individul trimis în judecată și achitat, sau arestat și pe urmă liberat, intangibilitatea considerațiunei sociale continuă numai în teorie. Nimic nu mai poate ridica umbra așternută pe ea, după cum este imposibil de refăcut pudra minunat colorată pe aripa unui fluture atins cu degetul.

Libertatea individuală este regula; deținerea este excepția. Axioma aceasta, care este nu numai de drept penal dar și drept natural, este cuprinsă în toate legiuirile moderne și a determinat modificări în procedura noastră penală încă cu mulți ani înainte de războiu. A format de altfel și preocuparea deosebită a organelor care au elaborat noua legislație penală.

Se găsesc în arhivele ministerelor de justiție din toate părțile circulări prin care șefii ei preconizau maximum de atențiune în cazurile când poate să decurgă maximum de deficit moral.

Avem în fruntea acestui departament un jurisconsult care posedă cunoștințele doctrinare și practice necesare spre a stabili acea egală considerațiune față de drepturile și obligațiunile atât ale societății cât și ale individului, care a îndreptățit în timp și în spațiu eternitatea și universalitatea crezului luminos și înțelept: justiția est fundamentum regnorum.

CUVÂNTAREA M. S. REGELUI
LA INAUGURAREA NOULUI LOCAL AL ȘCOALEI SUPERIOARE DE RĂZBOI

M. S. Regele rostindu-și discur sul

Cu prilejul inaugurării noului local al Școalei superioare de război, — inaugurare care s'a făcut Miercuri și a cărei dare de seamă o publicăm în corpul ziarului, M. S. Regele a rostit următoarea cuvântare:

Domnilor,

Inaugurarea acestui frumos locaș, care va oblădui de acum înainte școala superioară de război, nu este numai, — cum a spus d. ministru al aerului și marinei, — inaugurarea unei clădiri, ci este, o nădăjduesc, inaugurarea unei noui epoci în desvoltarea învățământului superior al oștirii.

Dacă ne uităm înapoi, — și mulți dintre acei cari sunt prezenți în această sală își vor putea aminti vremurile de altă dată, — dela cele trei săliște din localul marelui stat major și privim drumul parcurs de școală, până ce a intrat în această nouă clădire, ne putem da seama de desvoltarea și progresul pe care l-a făcut în oștirea noastră învățământul superior.

Școala de război a avut pe vremuri o menire interesantă, o menire folositoare: aceia de a instrui și de a pregăti elementele, cari să poată îndeplini funcțiunea de ofițer de stat major.

Pe urmă s'a trecut, — timid, este adevărat, — la ideia că acei cari au trecut prin această înaltă școală, vor avea menirea de a conduce, într'o împrejurare eventuală, marile unități ale oștirii.

Școala desvoltându-se astăzi, pe lângă aceste două mari și însemnate meniri, mai are una și mai importantă: aceea ca împreună cu marele stat major al oștirii să statornicească, care este doctrina oștirii românești, — doctrină care, dacă întrebuințează învățămintele care ne vin din alte părți, nu trebuie să fie străină, ci trebue să fie românească, fiindcă terenul nostru și poporul nostru sunt altele și altele sunt mijloacele și putințele noastre.

Doctrina oștirii românești trebue să fie specific a pământului nostru. Ea trebue însă să isvorască din tot ceeace trecutul oștirii noastre a dat și trebue să se bizue în acelaș timp pe tot ceeace mijloacele și sufletul acestui popor vor putea da în ziua de mâine.

Aceasta trebue să fie de azi înainte menirea mare a școalei superioare de război.

Dar școala aceasta nu are astăzi numai un rol tactic. Războiul nu se mai duce numai pe câmpul de luptă. Războiul modern se duce pe întreaga întindere a Țării și toți, — de voie, de nevoie, — trebue să participe la el. De aceea pregătirea conducătorilor războiului trebue să fie complexă, chiar dacă ea nu poate intra în mintea unui singur om.

Noua organizare preconizată, — care sper că prin desvoltarea localului se va putea îndeplini, — va îmbrățișa și latura tehnică și aceea de conducere economică.

Războiul astăzi, — și trebue ca toată lumea să fie conștientă de acest lucru, — cere eforturi cu mult mai mari și mai complete decât în trecut. Chiar dacă fiecare dintre cei ce vor urma această școală, nu vor putea să se pregătească în toate aceste direcțiuni, căci este imposibil, cel puțin justapunere a lor în aceeași școală și același local, va putea face pe fiecare să priceapă importanța și necesitatea lor și că una fără alta nu ne va îngădui niciodată ca să folosim la maximum resursele noastre.

Iată care va fi viitorul.

In ce privește trecutul, nu este nevoe să mai vorbesc Eu. Prezența atâtor foști profesori și a atâtor foști elevi, ne-o arată.

Cred, că în sufletele lor trebue să svâcnească astăzi o deosebită bucurie, văzând școala în care au predat și au lucrat unii dintre cei mai frumoși ani ai vieții lor, că a mers înainte și va progresa din ce în ce.

Cu acest prilej, este de datoria Mea, mulțumind tuturor foștilor profesori, cari cu râvna și dragostea lor au înălțat învățământul superior al oștirii, să aduc mulțumirile Mele tuturor acelora cari au urmat aceste cursuri și cari cu credință au aplicat în marea massă a oștirii, ceeace au învățat aici.

Credința pe care au dobândit-o aci trebue întărită. Trebue să domine credința că acela, care a trecut prin școala superioară de război este un element, care trebue să pună tot ceeace a învățat la dispoziția Instituției de care și-a legat viața.

Absolventul școalei de război nu înseamnă numai un comandant superior al oștirii și un ostaș ceva mai învățat, ci trebue să fie înainte de toate un ostaș mai convins și mai conștiincios în îndeplinirea îndatoririlor de toată ziua — pentru că munca și izbânda cea mare, dacă este condusă de o minte luminoasă și conștiincioasă, ea este executată de marea massă, care în acest fel numai va putea să-și îndeplinească fără șovăire și cu deplină credință datoria sa.

Ofițerul de stat major nu mai este astăzi un ofițer numai de birou, ci este și un ofițer de trupă și astfel se stabilește, mai strâns și mai cald, legătura între mintea și trupul oștirii.

Mulțumind tuturor acelora cari au depus o nesfârșită râvnă, în cap cu d. general Teodorescu, în înfăptuirea acestei frumoase opere, fac calda urare, ca Școala Superioară de Război, în noul ei local, să-și reînoiască și reîncălzească sufletul pentru mai binele Oștirii și mărirea Patriei Române!

Ura!

(Urale și ovațiuni).

Conflictul sovieto-finlandez
in fața Societății Națiunilor

Consiliul și Adunarea Societății Națiunilor sunt convocate la Geneva, cel dintâiu la 9 Decembrie, cea de-a doua la 11 Decembrie, spre a examina, la cererea d-lui Rudolf Holsti, delegatul permanent al Finlandei la Ligă, măsurile de luat în urma isbucnirii ostilităților dintre U.R.S.S. și Finlanda.

In ultimii doi ani, acțiunea Societății Națiunilor n'a avut eficacitate practică asupra marilor evenimente internaționale ale vremii. Față de conflictul din Extremul Orient activitatea ei a fost mai de grabă redusă; abținerea ei în chestiunea alipirii Austriei a fost totală; problema Cehoslovaciei a făcut obiectul acordului dela Muenchen în Septembrie 1938, iar în Martie 1939, Liga a rămas în intregime pasivă; în fine, ea n'a avut nici un rol in conflictul germano-polon și nici în războiul din occident. In toate aceste cazuri, este adevărat, una din părți nu mai era membră a Societății Națiunilor. Totuși, pe temeiul art. 17 al pactului, Liga ar fi putut lua măsurile prevăzute la articolul 16, ca și cum actul de războiu ar fi fost comis de un membru al Societății. Dacă consiliul Ligii n'a fost convocat, în unele din imprejurările de mai sus, motivul real al pasivității Genevei a fost scepticismul general asupra eficacității intervențiunii ei față de gravitatea unor neințelegeri, care au făcut în practică recursul la forță inevitabil, ca și convingerea adânc înrădăcinată la toate Statele mijlocii sau mici în virtuțile unei politici de strictă neutralitate, care, până la conflictul sovieto-finlandez, a avut într'adevăr drept rezultat să împiedece extinderea conflictului european. Inșiși reprezentanții autorizați ai Marilor Puteri occidentale au mărturisit public, în repetate rânduri, respectul lor pentru spiritul Ligii, dar neîncrederea lor în posibilitățile ei de acțiune de astăzi.

In cazul Finlandei, acțiunea, atât a instituției de la Geneva, cât și a Marilor Puteri occidentale, care au rămas în Ligă, ori a Statelor neutre, care în ultima vreme s'au menținut în rezervă față de ea, are însă un răsunet deosebit.

Intr'adevăr, în cazul de față, atât Uniunea Sovietelor, cât și Finlanda sunt membre ale Ligii. Pe de altă parte, ostilitățile începute la 1 Decembrie între cele două țări au avut un ecou atât de considerabil în opinia mondială, în cât multe țări par doritoare de a căuta o soluție cel puțin în domeniul moral, în speranța de a pune capăt unui conflict armat, căruia nu-i văd nici o justificare. In fine, conflictul în curs întrunește condițiile tipice de aplicare ale articolului 16 din pact, nu numai conform opiniei Finlandei, care a semnat cererea către consiliu, ci și părerii a diferite State neutre, ca Argentina, care, împreună cu mai multe State sud-americane, cer excluderea Uniunii Sovietice din Liga Națiunilor. Un eminent reprezentant al presei italiene ca d. Virginio Gayda, desvoltă el însuși—într'un articol recent din „Giornale d'Italia" — teza că întrucât Finlanda n'a provocat Rusia, are dreptul la aplicarea sancțiunilor.

Guvernul sovietic tăgăduește însă existența agresiunii. Intr'o notă către secretarul general al Societății Națiunilor, d. Molotov susține că intervenția d-lui Holsti la Ligă nu este întemeiată, fiindcă Uniunea Sovietelor nu este în stare de războiu cu Finlanda și nu amenință cu războiul poporul finlandez. U.R.S.S. întreține cu Finlanda relații pașnice și a încheiat chiar cu ea un pact de asistență la 2 Decembrie. In cazul de față deci U.R.S.S. dă ajutor militar Finlandei, reprezentată de guvernul Kusinen, în contra guvernului dela Helsinki, care nu este expresia poporului finlandez. Aceasta e teza sovietică. Dacă ea n'ar fi primită la Geneva și Consiliul și Adunarea ar fi totuși convocate, atunci U.R.S.S. nu va putea lua parte la reuniune.

Punctul de vedere că nu există războiu între Rusia și Finlanda și că cea d'intâiu dă asistență militară celei din urmă ca să se elibereze de un guvern tiranic, este infirmat de curajoasa rezistență a armatei finlandeze și combătut de opinia publică a marei majorități a lumii. El nu va fi, fără îndoială, primit nici la Geneva.

Care sunt însă posibilitățile Ligii de a pune capăt conflictului și de a face legea internațională să fie respectată?

Aplicarea sancțiunilor prevăzute de articolul 16 din pact nu pare probabilă în fapt din cauză că pe deoparte astăzi lipsesc din Ligă prea mul-

(Continuare în pag. 2-a)

Cum comentează cercurile autorizate și presa germană declarațiile lordului Halifax

Prin telefon, dela corespondentul nostru particular

Berlin, 6. — **După părerea cercurilor autorizate ale ministerului de externe german, declarațiile lordului Halifax, făcute în Camera Lorzilor, sunt caracterizate prin faptul că nu prezintă nimic nou.**

Criticile cele mai violente sunt aduse părerii exprimate de lordul Halifax că nu poate avea nici o încredere în asigurările actualului regim german, deoarece acesta și-a călcat de prea multe ori cuvântul. La această afirmație cercurile germane răspund că cea mai mare nerespectare a cuvântului dat în istoria mondială au fost promisiunile președintelui Willson, făcute la 5 Noembrie 1918.

In timp ce „Berliner Boersenzeitung", purtătorul de cuvânt al ministerului de externe german, nu publică nici un cuvânt despre declarațiile lordului Halifax, alte ziare germane atacă în mod violent pe ministrul de externe britanic și Anglia. Astfel, unul din ziare spune că lordul Halifax a avut „îndrăzneala să se prezinte ca apostol al păcii" și că Germania „nu a lăsat Anglia în îndoială că Reichul a primit provocările britanice".

IN CORPUL ZIARULUI:

D. CHURCHILL DESPRE REZULTATELE RĂZBOIULUI NAVAL

DECLARAȚIILE FĂCUTE IN CAMERA COMUNELOR

NOTE

Pentru copiii-școlari...

D. ministru al educației naționale a luat o hotărâre care desigur va fi primită cu cea mai mare satisfacție și de copiii-școlari și de părinții lor: Vagoane de tramvai și autobuze, special destinate, vor transporta, în anumite ore, lumea școlărească. Iată un gest nu numai de rânduială de mult necesară, dar și de omenie de mult așteptată.

Scenele penibile la cari asistăm în orele de dimineață, sau la amiază, — datorite lipsei de vehicule și grabei pasagerilor, — sunt deajuns de cunoscute tuturor.

Cruda necesitate îi obligă adeseori, — pe unii pasageri, — să nesocotească nu numai regulile de cuviință curentă, dar chiar și respectul datorit fragedei făpturi care, prin situația ei, solicită totuși permanenta protecție a celor în vârstă.

Ne gândim de multe ori, cu inima strânsă, cu ce adâncă neliniște trebue să-și vadă un părinte, copilul, elev de curs primar, pornind zilnic de acasă, la școală uneori foarte depărtată, străbătând riscurile unei circulații, cu viteză rămasă excesivă, a furnicarului de automobile, până la vagonul de tramvai, unde copilul abonat trebue să cedeze locul persoanelor în vârstă...

Este un mare păcat că goana copiilor spre școală coincide cu goana unei uriașe mulțimi de lucrători și slujbași de toate categoriile, toți alergând să nu întârzie, și că înapoierea lor acasă se produce în aceleași condiții.

Dacă tramvaiele și autobuzele pentru elevi constitue o mare ușurare, copilului școlar îi mai rămân destule amărăciuni: Scularea, cu noaptea'n cap, pornirea lui de acasă aproape pe'ntunerec ,pe viscol sau pe ploaie, rămânerea în clasă timp de cinci ore, obligația de a veni la școală uneori și după amiază...

Problema este atât de vastă și de serioasă, încât face obligatorii, într'un viitor articol, câteva sugestii. Ele vor surprinde, poate, dar, — suntem siguri, — prin aceasta nu vor fi mai puțin juste și demne de luat în considerațiune. — M. Negru

UN ADVERSAR AL D-LUI ROOSEVELT

D. THOMAS DEWEY
candidat la prezidența Statelor Unite ale Americii de Nord

Vas iugoslav in primejdie

New-York, 6 (Rador).— Vaporul iugoslav „Drava" a lansat semnale de alarmă dela o distanță de 47 mile de coastele insulei San Domingo.

PAGUBELE PRICINUITE DE PLOI IN BELGIA

Bruxelles, 6 (Rador). — **In urma nouilor ploi căzute, situația mai multor regiuni din Flandra s'a agravat.**

A fost necesar să fie evacuate numeroase localități amenințate de creșterea fluviilor.

Industriile locale au suferit pagube grele.

Comunicațiile au devenit dificile.

PERMANENȚA COLABORĂRII FRANCO-BRITANICE

O declarație a d-lui Chamberlain

Londra, 6 (Rador). — **D. Chamberlain a fost întrebat în Camera Comunelor dacă nu are intenția să examineze posibilitatea de a da un caracter permanent actualei asociații a Marei Britanii cu Franța, astfel încât să se creeze un organism internațional la care ar putea adera și celelalte națiuni.**

Primul ministru a răspuns că, în împrejurările actuale, sugestia aceasta este prematură.

Sunt însă convins, a încheiat d. Chamberlain, că colaborarea anglo-franceză va fi tot atât de strânsă și de cordială în opera de reconstrucție pe cât este acum în conducerea războiului.

Camera Comunelor a acoperit cu aplauze această declarație a primului ministru.

NOUL PRIM-MINISTRU FINLANDEZ

D. RISTO RYTI

Statul liber al Irlandei își va alcătui o flotă

Dublin 6 (Rador). — **Ministrul apărării naționale a anunțat că statul Eire va cheltui 250.000 de lire sterline, pentru a cumpăra mici unități navale ce vor avea misiunea de a apăra coastele statului Eire.**

GERMANIA ȘI FORTIFICAREA INSULELOR AALAND

Prin telefon, dela corespondentul nostru particular

Berlin, 6. — **Hotărârea Finlandei de a militariza insulele Aaland a fost primită cu o deosebită atențiune la Berlin.**

Avându-se în vedere atitudinea adoptată de Reich în favoarea Rusiei și contra Finlandei, cercurile politice observatoare din Berlin își pun întrebarea dacă politica externă germană va fi dispusă să primească acest fapt fără nicio împotrivire.

Se știe că în primăvara anului acesta, Reichul a aprobat cererea Finlandei de a fortifica insulele Aaland. Impotriva fortificării acestor insule nu s'a opus decât Rusia, cu toate că Finlanda i-a cerut aprobarea fără ca Rusia să facă parte din statele semnatare ale statutului insulelor Aaland. Această atitudine a Rusiei a fost, atunci, viu criticată la Berlin.

In ceeace privește aprobarea dată atunci de Germania, cercurile germane au adoptat acum punctul de vedere că în urma schimbării complete a situației, din cauza isbucnirii războiului ruso-finlandez, Reichul ar trebui să examineze acum dacă aprobarea dată în primăvară mai este valabilă și azi. Această examinare — cum se afirmă în cercurile informate germane — nu a fost terminată până acum.

*

In știrile publicate de ziarele germane asupra evenimentelor din Nord-Vestul Europei, informațiunile despre măsurile militare luate de Suedia sunt puse pe primul plan. Astfel, se anunță că Suedia a pus câmpuri de mine la Sud de golful Botnic, a ridicat efectivele armatei la 150 mii oameni și a introdus cenzura telegramelor și a convorbirilor telefonice.

*

In ceeace privește reportagiile asupra acțiunii militare propriu zise din Finlanda, este interesant faptul că presa germană publică pe larg știrile din Moscova cari arată luptele violente duse de finlandezi și eficacitatea „minelor și mașinilor infernale" puse de armata finlandeză.

Tot în legătură cu problema finlandeză, presa germană atacă în mod violent și sarcastic pe lordul Halifax, fiindcă acesta și-a exprimat în Camera Lorzilor admirația sa pentru rezistența eroică a armatei finlandeze.

INAUGURAREA ȘCOALEI SUPERIOARE DE RĂZBOI

M. S. Regele, însoțit de membrii guvernului, vizitează instalațiile și dependințele școalei
(Darea de seamă în corpul ziarului)